

29.května 1992

První s o u k r o m ý týdeník
se samizdatovou tradicí

Čj.: LÚ- 13826745/91

LUSTRACNÍ ÚŘAD
PRAHA

Věc: Rozhodnutí o výsledku lustrace

Z moci úřední stvrzujeme, že příjemce tohoto rozhodnutí
byl již definitivně a konečnou platností prolustrován
s výsledkem:

Poznámka: Proti rozhodnutí je možno se odvolat
do čtrnácti dnů.

Takovéto lustrační dobrozdání lze získat zcela jednoduše asi za 1,50 Kčs. Horší to je se získáním téhož z FMV s vlastnoručním podpisem Jána Langoše. Asi rok trvalo, než mi po nekonečných žádostech bylo vyhověno i když jsem to zdůvodňoval tím, že nejsem soukromá osoba, ale vydavatel tohoto nepatrného sdělovacího prostředku - "Res publica". A tím tedy i zároveň v jisté míře manipulátor s veřejným míněním, kteréžto osoby mají mít přednost. Ale jde mi o něco jiného. Jde mi o to, u kolikati tisíců osob /a šlo o opravdové odpůrce komunismu, kterým nesahám ani po kotníky/ prožívající svůj osamocený souboj s estébáckou pakáží došlo k záměrné manipulaci těch nejstátnějších diskreditací zápisem do estébáckých sraček, kterým říkají registry. Jména pravděpodobně jediných dvou mrtvých v posledních dvaceti letech Pavla Wonky a Ing.Přemysla Coufala, zlikvidovaných fémovou vraždou politické policie to výmluvně dokazují. Opakuji, právě ti nejstátnější jsou tam zápsáni! VH.

U v n i t ě ř č í s l o :

1. Břetislav R o h l í č e k: Modlitba o pomoc.
2. Osvědčení podle §9, odst.1 zák.č. 451/1991 Sb.
3. Aleš N o v o t n ý: Koho volit? K A N! /Nár.politik/
4. Jiří D i e n s t b i e r: 24 - Jsme Občanské hnutí.
5. Incident u telefonu /posl.Pánis/- Národní politika.
6. V. D a v y d o v s k i: Starosti KSČM. /Národ.polit./

Předpokl.cena: 1,-Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 9 č í s l o

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada:M.Zemanová,J.A.Varga

Uzávěrka: 24.5.92

22

FEDERALNÍ MINISTERSTVO VNITRA

C.j. : 1D-15151/1-031/1-LU-91

V Praze dne 04.05.1992

OSVĚDCENÍ

podle § 9, odst. 1 zákona číslo 451/1991 Sb.,
kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých
funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské
Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky

O s v ě d ě u j i

že pan : Ing. Vladimír HAJNÝ
narozen : 11.04.1939 Dorohostaj

není evidován

jako osoba uvedená v § 2, odst. 1,
písm. a), b) nebo c) zákona číslo 451/1991 Sb.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Ján Langos'.

Ing. Ján LANGOS

Ministr vnitra CSFR

Poučení : toto osvědčení je platné pouze s osobními doklady,
potvrzujícími jméno, příjmení, datum a místo narození
v něm uvedené

Koho tedy volit? KAN!

Aleš Novotný

Čas se zase jednou nachýlil, volby jsou přede dveřmi. Už brzy rozhodnou občané Československa při klíčové události celého půlstoletí o svém návratu — buď do Evropy demokracie a lidských práv, nebo do další diktatury teď už prý „lidských tváří“ nového socialismu. O to půjde první červnový víkend mezi Aši a Ciernou pri Čope, až budete vzhazovat své volební lístky do urny, anebo dokonce ještě váhat, zda tam vůbec jít. Kdo nepůjde, volí komunisty (a tím ukazuje, že si demokracii nezaslouží), ať už se dnes jmenují jakkoliv a sedí v kterékoliv z té stovky stran a straníček.

V jednom hnutí však nesedí zcela bezpečně, a už to by mělo stačit dát svůj hlas KANu. Toto hnutí je skutečně čisté, všichni členové jsou lustrování a nesměli být nikdy členy žádné (žádné, nejen komunistické) strany. Kdo ještě nezapomněl, že za všechnu bídu dneška nenese, přes všechny chyby, vinu ten půltřetí rok po listopadu 89, ale těch 40 let budování socialismu pod bičem KSČ, ten snad ani nemůže volit jinak.

Klub angažovaných nestraníků je však mnohem více, než nějaký úzce specializovaný antikomunistický klub, jak se snaží namlouvat levice. KAN má své pevné stanovy a přesný program, ve kterém ovšem pokrývá celé politické spektrum, stojící pevně na pozicích demokratické, konzervativně-liberální pravice. Těžko může oslovit levičáky, a ani to nechce. Nepodbízí se předstíráním „středu“, rozplizlostí a snahou zalíbit se všem — říká jasně kde stojí a proč: komunisté to zavinili, hlavně a především oni. Je načase začít jinak, tak, jak jsme si to představovali na mrazivých ulicích koncem roku 1989.

KAN stojí na pozicích těchto nadějí, které byly později zrazeny a prodány za teplá místa zasloužilým disidentům, co byli dříve zasloužilými budovateli socialismu. Všichni přece cítíme, že to, co se děje především poslední rok, zcela jistě není to, co jsme tehdy chtěli a pro co jsme před dvěma lety ve své nevědomosti volili kandidáty Občanského fóra. Kolik se v něm tehdy schovalo dnešních „liberálů“ a „socialistů“, ze všech sil dnes blokujících na nejvyšších pozicích? Tehdy se schovali, ale dnes už ne! Dnes už je známe, ex-soudruhy, a víme, že je potřeba je konečně odvolit.

Jde o ty voliče, kteří ještě nezapomněli a proto chtějí volit demokratickou pravici. Nabízí se otázka, proč právě KAN, proč třeba nevolit rovnou největší stranu pravice, Klausovu ODS?

Incident u telefonu

[tu] Poslanec Stanislav Pánis napadl ve Federálním shromáždění fotografa Mladé fronty Dnes Jiřího Turka. Stalo se tak ve chvíli, kdy Jiří Turek fotografoval zmíněného poslance, telefonujícího na chodbě parlamentu u nápisu: „Zde žil a telefonoval Stanislav Pánis, poslanec FS v šestém volebním období“. Poté, co Jiří Turek zmáčkel spoušť, poslanec Pánis vyskočil ze židle a udeřil ho. O tom, kdo je autorem nápisu není nic známo. Všeobecně se však ví, že je reakcí na téměř každodenní několikahodinové telefonické hovory Stanislava Pánise, vedené právě z místa, nad nímž je nápis přilepen.

Důvodů je více. Třeba už ten, že ODS to sama nevytrhne, 50% nezíská a bude potřebovat koaliční partnery po volbách. Jít do voleb samostatně mnohdy znamená „vedle sebe“, nikoliv „proti sobě“. KAN jako menší, exklusivní partner velké ODS, se kterou se leckde shoduje, třeba v nutnosti skutečně liberálního hospodářství, si může dovolit programově „korigovat“ velkou stranu na poli nejriskantnějším — politické mravnosti:

Kolik komunistů a levičáků, kteří to zavinili, přešlo z rozpadlého OF do ODS? Jistě, je to její starost, ale kdo chce mít jistotu, že je schované nevolí, volí raději KAN.

Pana Klause jako typického (i když samozřejmě konzervativního) liberála nezajímá „původ peněz“, vkládaných do ekonomického koloběhu privatizace, hlavně že se točí. KAN však zajímá jejich špinavost, odkud bere tolik ex-soudruhů ty své miliony, kterými vykupují republiku, zatímco k odvedení pozornosti vymyšlejí pohádky o tom, že prý ji vykupuje „zahraniční kapitál“: buď zli Němci, nebo ještě horší Češi, totiž emigranti.

KAN nežádá pomstu, ale spravedlnost. Nestraníci jsou přesvědčení, že nebude skutečného míru ve společnosti, když se pouze „udělá tlustá čára“, všichni všechno „zapomenou“ a dobrotivý tatíček prezident nad tím zapře z Lán nějaký „filosofický“ esej. Je nutné potrestat zločiny socialismu, alespoň ty nejhorší a nejsprostší — a ty začaly ne v roce 1968 na bývalých komunistech, ale o dvacet let dříve na skutečných bojovnících za svobodu a demokracii! Je nutné vyzvednout skutečné hrdiny a uznat protikomunistický odboj, a ten začal ještě dříve, mnohdy už za války. A nejde vůbec jen o peníze a „odškodňování“, jak lžou ti, co chtějí křečovitě „zapomínat“, jde o lidskost, o spravedlnost. Říct otevřeně a veřejně těm dnes už starým skutečným bojovníkům, že oni byli ti hrdinové boje proti nelidskému bezpráví komunismu, a ne ti „bojovníci“ 70. let, co objevili lidská práva až poté, co jim jejich soudruzi pošlapali jejich vlastní práva.

Že byli hrdinové, i když bojovali se zbraní v ruce proti teroru estébáckých vrahů — a právě tehdy! Kdyby bylo více Mašínů a méně Plojharů a Fierlingerů v národě českém, nemuselo to trvat těch předlouhých čtyřicet let!

Nestačí jen sepsat a vydat lustrační zákon, je třeba jej naplnit činy. Stačí otevřít Rudé právo a je jasné, jak hluboko

ho spílání a nadávání, i Radu Evropy by tím chtěli otrávit; ti, kteří čtyři desetiletí žvanili o „nejvyšší formě demokracie, té naší, socialistické“! Je nutné obnovit

od základu justici a státní správu, především mladými lidmi; však už téměř polovina těch ohromných studentů podzimu a zimy 1989 musí být hotova. Kde jsou, je jich třeba! A KAN to ví, podporuje je a žádá jejich uplatňování na místech starých struktur.

A konečně, KAN je hnutí skutečně moderní a do Evropy směřující tím, že se snaží integrovat krajany v cizině. Veliký liberál Klaus znejistěl, zpřisněl a ztuhnul, když měl souhlasit, aby volilo slabých stotisíc (1% voličů!) krajanů ve světě prostým dopisem. On samozřejmě ví, že je to běžné v té Evropě, do které slibuje republiku zavést, že integrace je dobrovolně vzdáván se suverenity 19. století. On to ví, ale bojí se podle toho jednat, protože rovněž ví, že drtivá většina voličů to neví, představit si ještě nedokáže, nechápe to a je instinktivně proti. Populista Klaus se bojí, ale malý a statečný KAN, hnutí prostých lidí, žádný výlučný klub elity — vždyť nestraníci, to je ta skutečně největší, bohužel tak často mlčící většina — se nebojí.

A říká to nahlas a jedná tak, jak už mnohokrát dokázal jeho šéf a hlava Bohdan Dvořák, což je výborný člověk. Sám za sebe prohlašuje, že bych volil KAN už jenom kvůli němu, protože je v něm to, co dnes už téměř neexistuje ani na demokratickém západě. Je to chlap, jestli mi rozumíte. V Německu například poslední chlap mezi politiky zemřel 3. října 1988, bohužel; dnes už tu není ani jediný.

Cesta do demokratické Evropy vede jen přijetím zásad, pravidel a zákonů, které má a kterými se řídí. Jakékoliv experimenty, od nejnovějších „tváří socialismu“, přes „třetí cesty“ ex-komunistů až po „nepolitickou politiku“ liberálů, vedou jinam — někam mezi Balkán a Rusko, ale do Evropy ne. Přestaňte už probíhat s tím směšným českým komplexem vymýšlet s desetiletými zpoždění to, co už je dávno známé a ve světě vyzkoušené a držme se osvědčeného — to je živoucí konzervatismus v tom nejlepší slova smyslu.

Cesta do Evropy budoucnosti vede jen přes jasné vítězství demokratické pravice. Tento poznatek vykristalizoval za dva a půl roku po listopadu 89 zcela jasně, alespoň pro ty, kteří chtějí a jsou schopni vidět a uvažovat. KAN jde k volbám jako součást tohoto proudu — ta čistá, zásadová a v soulase se svým svědomím. V tomto hnutí není jediných, který by se měl za těch posledních dva a půl let předposledních čtyřicet let za co stydět.

KAN získá zcela jistě potřebných 5% hlasů, ať už veškerá a jakkoliv manipulovaná „zjišťování mínění“ předstírají cokoliv. Záleží to koneckonců právě jenom na Vás.

STAROSTI KSČM
Teď bude hrát roll,
kdo nás dneska volí:
voliči-či volli!

V. DAVYDOVSKI

KVĚTEN — MAJ 1992

Politika Kultura Sport

O seznamu novinářů, kteří byli vyloučeni jako agenti Státní bezpečnosti český premiér Petr Pithart řekl, že vzhledem k předvolebnímu období přišel pozdě a že je nepoužitelný. Poslanec FS Julius Bobovnický prohlásil, že uvedený seznam je výsledkem jen jediné etapy práce FBIS, která v lustracích novinářů bude pokračovat.

VOLBA MISS ČSFR 1992

Nemusí být hezká
nemusí být chytrá
slibí-li nám dneška
blahobytí již ztráta
V. DAVYDOVSKI

Nejhorší co může společnost potkat je,
stane-li se spodina vrchností
V. DAVYDOVSKI

Popularita mocných spočívá v tom, že si
na jednoho kritika mohou dovolit držet
10 chvilů.
V. DAVYDOVSKI

Egon Lánský byl minulý měsíc odvolán z funkce mluvčího ministerstva zahraničí, protože byl jmenován velvyslancem u Rady Evropy ve Štrasburku. Podle zprávy Kulišeho práva Lánský nahradí v nejbližších týdnech dosavadního čs. velvyslance Cestmíra Císáře.

Modlitba o pomoc

Břetislav ROHLÍČEK

Zatím není ani zdaleka zřejmé co vzejde z volebního kvasu, co se začal v Československu. Zda to bude dobré víno, nebo brčál, který na konec zoctovají. Není nad čistou odrůdu a tak co se připravilo je směs. Ale pro tentokrát to nevádí. Když vyjde, i směska je, pro změnu, někdy chutná!

Zatím jen víme, že hladina cukru v tom kvasícím moštu klesá, tak jak má, aby se dostalo dobré víno. Blíží rozbor ukázal, že cukr klesá poměrně stejně ve stavě z několika druhů rudých a červených hroznů, jako ve stavě z několika druhů růžových hroznů. Pro vysvětlení: nemají to sice být růžové hrozny, ale, ta červená z nich probleskovala, a probleskuje, buď jak buď! Nedá se to zapřít! Vysoce zajímavé je, že ten cukr klesá, na začátku kvasu poměrně rovnoměrně, ve stavě ze všech druhů rudého, červeného i růžového vína! Podle chuti, je v tom sice už teď i trochu vína, ale jen taktak k poznání! — A tak i dobrý vinař často

poklekne a prosí, i když už vše dobře připravil podle svých nejlepší schopností, aby mu Pán Bůh popřál dobrého vína.

Svatá pravda! Mělo by to platit o vši lidské činnosti! Kéž však v budoucnosti, kromě práce a modlitby, jimž budeme teď v nové době dávat patřičné místo, máme i čas na psaní fejetonů a beletrie a rozmarných čtení, místo, mnohdy zoufalých výzev!

Leč doba je nyní vážnější, než abychom pokračovali v bezstarostném tónu! Přejme si, aby Moravané i Češi teď často poklekli, modlili se a prosili Boha o pomoc v nastávajících volbách. Aby jim dal moudrost a sílu k jasnému pohledu na situaci, odhození iluzí, podívání se pravdě do očí, a sílu říci svým hlasem ve volbách: "Takhle to již dál jít nemůže!"

Vše je teď připraveno! Mnozí dělali vše, co bylo v lidských silách. Teď je potřeba již jen Boží požehnání!

A pochybuje snad nyní někdo, že všechno je zatím na dobré cestě?

Můžeme zatím s určitostí tvrdit, že tak jak se kvašením obyčejně snižuje obsah cukru ve vinných moštích, tak se nyní v našem volebním kvasu snižuje popularita levicových i foristických stran. Naše rudé hrozny, levicové strany, ztrácely, v podstatě, cukr celé to období zrání a tak na tom není nic divného. Zato naše růžové víno, foristické strany, si celé zrání, víceméně, udržovaly svůj obsah cukru a tak pokles teď překvapuje. Ale kvas je kvas, i dobrý začátek může ještě přinést špatný konec!

Ve volebním kvasu je cukrem popularita voličů před volbami. Ve výzkumech veřejného mínění s podivem zjišťujeme, že za poslední dva až čtyři měsíce, klesá popularita ODS (Občanské demokratické strany - Klaus) skoro rovnoměrně, přibližně 1% za měsíc. Na druhé straně, ještě

nikdy se nestalo, že by komunisté klesli na 6%, ještě drastičtější pokles, také na pouhých 6% zaznamenali sociální demokraté, a dále podobně Hnutí pro Moravu a Slezsko, jež vzniklo jako produkt zájmu, bývalých členů StB o národnostní otázku. K tomu všemu má 6% také OH, jež v poslední době bylo většinou dole se 4%. Další předpokládáně levicová koalice Liberálně-sociální unie (Čs. strana národně socialistická, Zemědělská strana a Strana zelených) má 7%. Levice jako celek má klesající tendenci, průměrně 1% za měsíc, již po celý rok, jak již naznačeno.

Uvádíme tato čísla proto, abychom zdůraznili nejen vývoj v klesající oblíbenosti levice u české veřejnosti, ale hlavně proto, abychom připomenuli, co z těchto tendencí plyne pro nadcházející volby. Česká veřejnost nezapoměla demagogii a zradu levice již před komunismem, a pak během komunismu. Podle toho teď správně usměrňuje svoje volební náhledy.

Nejdůležitější jsou tato čísla ve světle volebního zákona. Větší levicové strany mají nyní v součtu 31% podporu a když bude tendence z minulosti pokračovat, tak v době voleb by mohly mít 27-28%. Aby se tyto strany dostaly jednotlivě do parlamentu potřebuje každá nejméně 5% a LSU, protože je to koalice složená ze tří stran, potřebuje 7% pro Federální shromáždění, a 9% pro Českou národní radu.

Je zřejmé, že jen za ideálních podmínek, by se všechny tyto strany dostaly do parlamentu. Na druhé straně, mnohem realističtější je, že některé z nich, možná i tři, se do parlamentu nedostanou, a zbývající se jen tak přehoupnou přes 5% hranici. V tom případě by se levicový vliv redukoval na podporu něco více než 10% obyvatelstva, zatímco zbývající levicový vliv by skončil v roprachu. Tak by byl z praktického hlediska na příštích 5 let vyřazen.

A tak za těchto okolností je možné, že by ODS, jež má nyní podporu asi 18% mohlo klesnout třeba i na 12%, aby v soutěži s levicí zvítězilo. Tak si vlastně nechala odhlasovat volební zákon.

Pokles popularity ODS během volební kampaně se samozřejmě nechá očekávat, neboť má teď všechno máslo na hlavě. Většina obyvatelstva se před začátkem volební kampaně vlastně nemohla ani dovědět pravdu o tom, co se v zemi děje. ODS má skrze OH pevně v rukou vládu, drží všechny sdělovací prostředky a mělo ve svých rukou i parlament. Teď bez vyhlídek na jakýkoliv důkaz o zlepšení hospodářské situace, vyhlídek pro mladé rodiny s dětmi, zlepšení ubohých platů zaměstnancům, zamezení vzrůstající kriminality, obav z AIDS, obav z převodu celé země pod hospodářskou a tím fyzickou kontrolu cizinců, a mnoha dalších, kritických nedostatků, nemá žádné argumenty ke své obraně.

K tomu se přidávají zdánlivě nedůležité, ale vysoce viditelné maličkosti, jež nepochybně přinesou na světlo levice, začínaje cestováním vládních činitelů po světě, když doma ani na sůl není, a konče korupčním obohacováním vlastních členů i komunistů s penězi v investičních fondech a různých privatizačních projektech.

Demokraté, na druhé straně, vyčítají ODS nedostatky v mravnosti a morálce všeobecně, a v jednání s bývalými komunisty zvláště. Nezájmem o vlastní národ a úspěšný vlastní stát, s ekonomicky zdatným obyvatelstvem, je pak společný jmenovatel všech kritiků na něž ODS také nemá žádnou odpověď. To vše musí v konečném hodnocení přinést ODS pokles podpory mezi normálními pracujícími Čechoslováky a Moravany, pokud mají osobní a národní hrdost, a zájem o lepší budoucnost svojich dětí.

10 Denní Hlasatel
6. května 1992

"Res publice" č. 22/92

Je také, vpravdě, ponižující a mnohdy urážející, pro normálně uvažujícího občana dívat se na nesmysly, které mu byly servírovány během celých dvou let po převratu v hlavních denních i večerních televizních zprávách v programu Televizní deník. Podobně tomu bylo i v radiových programech. Po čtyřiceti letech komunistické demagogie to vypadalo, že účel foristické demagogie byl stejný, totiž, ohlupovat lid, vytrvale a důsledně. Podobně tomu bylo s většími novinami a je na čase, aby tomu všemu udělal občan, jako volič, konec.

Udělá-li to nyní je ještě čas alespoň něco zachránit, ale běda neudělá-li to teď. Pak ty absurdity dneška a ta bída mohou pokračovat věky, jako komunismus. Na druhé straně, je dost jednotlivců a stran, jež budou sloužit poctivě a věrně zájmům státu, jeho národu a obyvatelstvu, tak jako tomu bylo před válkou. Chtě, nechtě je nutno dát dnešním vládnoucím stranám, stejně jako socialistům a komunistům, najevo, a oni musí poznat a pochopit po zlém, když to nechtěly udělat po dobrém, že dnešní forismus a dnešní programy Občanské demokratické strany (ODS), Občanské demokratické aliance (ODA) a Občanského hnutí (OH) jsou nyní mezi většinou obyvatelstva stejně mrtvé jako komunismus a socialismus.

Nepřekvapilo by tedy vůbec, když by forismus (ODS) v těchto volbách úplně propadl, podobně jako levice. Nikdo soudný nemůže předpokládat, že po čtyřiceti letech komunismu a po přes dva a půl letech forismu, nebo vlády Občanské demokratické strany, by si informovaní lidé znovu na sebe zvolili foristický, nebo socialistický bič.

Podstatné je, že i za předpokladu, že by levice protlačila do parlamentu všechny své strany, a ODS, na druhé straně, úplně propadla, není pravděpodobné, že by levice měla v českém parlamentu většinu. Veřejnost nebude teď volit levici, a v případě, že bývalý příznivec nebude chtít volit ODS, má tři až pět demokratických neforistických nelevicových stran, z nichž si bude moci vybrat. Jinými slovy, ani teď není ODS nepostradatelná, a pro budoucí osud Československa, jak se ukázalo, by bylo mnohem prospěšnější, vpravdě žádoucí, aby převzaly žezlo nelevicové, skutečně demokratické strany, jež se nezkompromitovaly, a jež mají i tradice ve službě a vedení státu. Strany v novém parlamentu budou též volit nového presidenta.

A tak v předvolební kampani může ledačos přijít najevo, ale není ještě vyhráno. Je povinností každého, kdo si to uvědomuje, proklamovat, co nejhalasněji, o co vlastně v nadcházejících volbách jde a informovat každého, třeba dvakrát, že je třeba volit jen DEMOKRATICKOU OPOZICI a nikoho jiného. Jinými slovy, dělat velmi hlasitou a důkladnou propagandu pro svůj cíl. Při dnešním stavu, kdy na politickou práci je málo lidí, si každý jednotlivec musí uvědomit svou důležitost v procesu správného informování lidí a působit na ostatní, aby se také aktivizovali v zájmu DEMOKRATICKÉ OPOZICE. Čím více bude o ní

slyšet, tím více lidí půjde k volbám a přispěje k případnému volebnímu vítězství.

Otázka zabránění levicovému zaměření v celé federaci po volbách je důležitá. Do určité míry by mohla ovlivnit i život v Čechách. Nicméně, dostane-li levice v Čechách jen asi 10% nebo 12% parlamentních křesel, tak celý stát bude mít nelevicovou většinu. Znovu třeba zdůraznit a k tomu je třeba zmobilizovat všechny síly, že jednoznačná porážka levice v Čechách by prospěla i slovenským demokratům a vlastencům. V tom případě by se celostátní problém se slovenským levicovým vlivem eliminovat v Čechách a na Moravě, a pozitivním vlivem pro Slovensko.

Demokratická opozice, jež se nám nyní jeví jako úsilí Agrární republikánské strany, nyní ve straně Podnikatelů, živnostníků a rolníků (19), Sdružení národních demokratů a republikánů (14) Sdružení pro republiku — Republikánská strana Československa (28) je solidní základ. Celých 33% voličů v Čechách není dosud rozhodnuto a kdyby se podařilo získat pro DEMOKRATICKOU OPOZICI, mohli bychom si všichni, každý z nás hned oddechnout. Kdyby pokles popularity levice a ODS pokračoval, může se stát, že až 50% obyvatel nebude volit ani levici, ani ODS, ODA nebo OH. Obrat k lepšímu by tak byl hned za rohem, obyčejný člověk by byl slyšet, byl by hned konec anarchií, zločinnosti a bezpráví. Lidé by zase mohli v klidu začít pracovat pro sebe, jakož i národ a stát. Pravděpodobně by to znamenalo konec vlády ODS i levice, a začátek obrození.

Situace nyní je tedy vážná, mnohem vážnější než si v jejich důsledcích, mnozí dovedou představit, ale není beznadějná. Rozhodnutí musí být správné, neboť je to rozhodnutí na pět let a špatný výsledek teď by znamenal konec všem nadějím. Na každém hlasu odevzdaném pro DEMOKRATICKOU OPOZICI záleží. Komunistický režim zem zdevastoval, ale dnešní režim nedělá nic, aby devastaci napravil. Za komunistů se nemohlo nikam jet, teď můžeme jet, ale nejsou na to peníze. Hospodářsky na tom země nebyla za komunistů růžově, ale dnešní režim je čím dál víc zubožuje, jakoby chtěl odejít teprve, až bude všechno zničeno. Za komunismu byl teror a bezpráví, ale teď je bezpráví stejné a komunistickým zločincům se nic nestalo. Nejsou to dostatečné argumenty pro volby?

Není tedy třeba litovat ODS, ODA ani OH, i kdyby nedostaly ani hlas, stejně jako levici. Nebude to pro mnohé voliče jednoduchá záležitost, ale jít k volbám a volit DEMOKRATICKOU OPOZICI je záležitostí bytí a nebytí, a

bude nutno hodně síly a rozhodnosti. Vezměme Boha mezi sebe, nechme ho vstoupit do našich záležitostí. Modleme se o pomoc Boha, nejen teď ve chvíli nejnepatnější, ve chvíli nejvyššího ohrožení; ale vždycky.

24

VOLBY '92

JSME OBČANSKÉ HNUTÍ

Ručíme za politickou, hospodářskou, právní i mravní přeměnu této země. Navazujeme na Občanské fórum a spojujeme dnešek s minulostí i budoucností. Mnozí z nás nečekali až totalitní moc padne sama, věřili ve svou pravdu, nezničitelnost svobody a občanské iniciativy.

Jsme lidmi s klidným svědomím. Stojíme o ty, kdo mají pevný názor, dávají přednost práci před hádkami, přemýšlení před hotovými recepty, uvážlivosti před radikalismem a extrémem, spolupráci před hledáním nepřátel. Občanské hnutí má smysl pro níru, pro zdravý rozum. Vůle a odvaha pracovat a síla spolupracovat nám však nechybí, jsou našimi krédem.

Občanské hnutí má zkušenosti. Šestnáct ministrů ve vládách, téměř stovka poslanců a mnozí starostové a radní, ti všichni již prokázali schopnost řídit a pracovat. Pracovali jsme před vašimi očima. Můžete proto porovnat naše slova a činy. Neslibujeme něco, co nemůžeme udělat, protože víme, co udělat lze.

Hospodářská reforma je úspěšná. V první fázi jsme úspěšnější než v ostatních postkomunistických zemích. Proto nesmíme povolit. Dosavadní nástroje reformy je třeba posílit podporou drobného a středního podnikání, vývozu, vědy, rozvojem regionů, dopravy a spojů, ekologickými programy. Přišel čas, kdy je třeba myslet na hospodářské oživení. Chceme dát podnikatelům více prostoru a důvěry. Nižší daně pro podniky i občany umožní více podnikání, více pracovních míst a proto i více peněz na sociální výdaje.

Címe každého, kdo svou podnikavostí a prací obohacují sebe i nás všechny. Bohatství však není jedinou zárukou štěstí. Majetek zavazuje k odpovědnosti vůči slabším, k vyčerpané přírodě i ke kulturnímu dědictví. Sociální odpovědnost, kultura, vzdělání, péče o zdraví a životní prostředí nemohou přijít na řadu až potom. Jsou součástí i předpokladem trvalé prosperity a důstojného života od počátku. Nelze bezstarostně spoléhat výhradně na trh a přeměnu společnosti omězovat jen na ekonomiku. Úspěch západních společností spočívá v pochopení souvislosti všech lidských věcí.

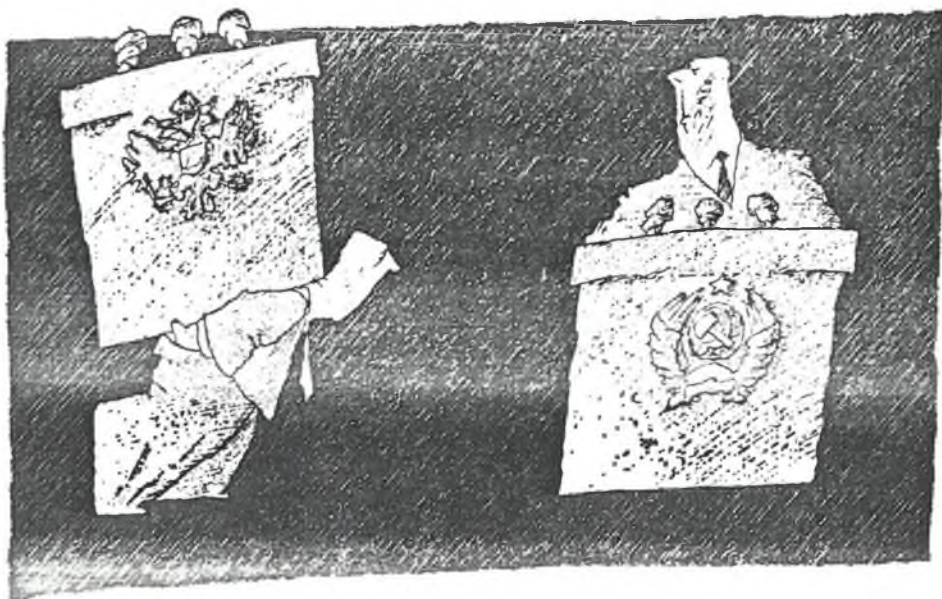
Odmítáme rozhodně zpomalování a rozměškování reformy, odmítáme jakoukoli třetí cestu, která vede do třetího světa stejně, jako tam vedl komunismus.

Občanské hnutí nade vše cílí občana, jeho svobodu a právo, tedy svobodu těch druhých. Právo nelze nahradit revoluční spravedlností, nelze je libovolně přizpůsobit podle toho, jak se to komu bodí. Právo musí stát nad mocí, nad státem i nad stranami.

Nevypovídali jsme se dosud důsledně s minulostí. Kdo páchal zlo na bližních, musí být postižen podle práva nebo morálně odsouzen. Ještě důležitější je nezapomínat na ty, kteří trpěli. Nemůžeme-li nikomu vrátit ztracená léta života nebo zdraví, zajistíme alespoň důstojné odškodnění, náhradu majetku a slušné stáří.

Máme mnoho co dělat. Nemáme proto čas na zbytečné potyčky. Jsme zemí šikovných, podnikavých, schopných a přemýšlivých lidí. Dokážeme se zbavit břemene minulosti a vstoupit do vyspělé Evropy tím rychleji, čím lépe se spojíme ke společnému dílu.

Pojďte s námi, s Občanským hnutím. Podáváme ruku každému, kdo má zdravý rozum, chuť k práci a nekoralé srdce.

"Molodoy komunist" č. 7/90

Рис. А. ЧЕРВЯКОВА

Jiří Dienstbier

Občanské hnutí na sebe přijalo riziko odpovědnosti za dosavadní vývoj státu i v předvolební atmosféře na rozdíl od ODS s jasnou většinou v parlamentu. To je nejen sympatické, ale i svým způsobem hrdinské. Hromy a blesky, které se snášely během dvou let na OH, nebyly vždy pozitivně míněny a začasť to byly i rány pod pás. "Res publica" si také přiložila polínka. Ale s jistým sebezapřením si myslím, že vláda lidí "z disentu" bude tou na niž rádi vzpomeneme. V.H.